Why Fast for Events of the Past?

Rabbi Alan Haber

Zecharia Chapter 7 זכריה פרק ז

וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְדָרְיָנֶשׁ הַפֶּלֶדְ הָיָה דְבַר ה׳ אֶל זְכַרְיָה בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁעִי בְּסְלֵו: וַיִּשְׁלַח הַפֶּלֶדְ הִי אֶל חַכֹּהְנִים אֲשֶׁר לְבֵית ה׳ צְבָאוֹת וְאֶל הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הַאֶּבְכֶּה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִׁי הְנָּזַר בַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמָּה שָׁנִים: פּ וַיְהִי דְּבַר ה׳ צְבָאוֹת אַלִי לֵאמֹר: אֱמֹר אֶל כָּל עַם הָאֶרֶץ וְאֶל הַכּּהְנִים הַחֲמִשִׁי הְנָּזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמָּה שָׁנִים: פּ וַיְהִי דְּבַר ה׳ צְבָאוֹת אַלִי לֵאמֹר: וְכִי תֹאְכְלוּ וְכִי תִשְׁתוּ הֲלוֹא אַתֶּם הַשְּׁתִים: הֲלוֹא אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא ה׳ בְּיִדְ הַנְּבִיאִים הָרְאשׁנִים בְּהְיוֹת יְרוּשָׁלַם לּשֶׁבּי פּ וַיְהִי דְּבַר ה׳ אֶל זְכַרְיָה לֵאמֹר: כֹּה אָמַר ה׳ צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפָּט הְשְׁבָּי וְחַשְּׁבִּי בְּבְּרָבם וּשְׁתִים: הְלֹאָה שְׁבָּם הְשְׁתִים בְּשֹּׁתִי הְבְּבֹרְבְם לְּמָר וְעָנִי אַל זְּכַרְיָה לֵאמֹר: כֹּה אָמַר ה׳ צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁבָּט לְשָׁבֵי בְּלְבְבְּכֶם וּמְשִׁי שְׁתִי בְּנִתְּהְשְׁבִי וְהָשְּׁבָּי הְנְשְׁבִּי וְתְשְׁבִי וְהָשְׁבָּי הְנְשְׁבָּי הְנְשְׁבִי וְרָחֲמִים אֲשׁר אִבְּאוֹת לֵאת הָחְשְׁבִי וְנְאָשְׁבִי וְנְהַשְּבָּי הְנִישְׁבָּי בְּבִיתְ וְעָנִי אֵל זְרָבְים שְׁמוּ שִׁישִׁי אָחִיו אֵל בִּיתְשְׁכִּי בְּבְּבְּבְּים הְשְׁתְי בְּבְּבְּית הְבָּצְשׁרְ וְעָנִי אַנְי וְחָשֶׁבוּ וַיְּבְּעִים בְשׁוּ אִישׁ אֶת אֶחִיו: וְאַלְמָנָה וְיָאְמָעוּ שְׁבִי וַלְשְבְּיל בְּבְיוֹת הְיְבְּיִים הְשְׁבִּי לְבָּבְיוֹת בְּשְׁבִי וַיְהְעִבְּים הְשִׁבְּי בְּבְאוֹת: וְאַלְמְעִים הָּבְּיִית בְּרוֹחוֹ בְּיִד הַנְּבִיאִים הָרְבִּעְים הְאָבְיוֹת בְּבְאוֹת: וְיִהְיִם בְּשְּבִּי בְּבְאוֹת: וְיִהְיִם בְּשְׁבִי וְיְבְעוֹם הְבְעִבּאוֹת: וְהָבְעוֹת הָּרְישְׁבִי וְיְבְעוֹם הְשְּבְי בְּבְּאוֹת: וְבְיבְּית הְישְׁבְי בְּיבְּית הְישְׁבְי בְּיִבְית הְישׁבְּי בְּבְיתְים הְבְּבְית הְישְׁבְית הְיבְּבְית הְיבְּית הְיּבְיבְית הְישְּבְי בְּשְּבְית בְּיתְים הְאָבְית וְישְׁבְּית וְיְבְיתְים הְּבְית הְיבְית הְיבְּבְית הְיבְית הְיבְּבְית הְיבְּבְית הְיבְּית הְיבְּית הְיִּבְית הְיבְּבְית בְּבְּית הְיבְּית הְּיבְּבְית הְיּבְיתְים הְּעְבְיתִים הְּבְּית בְּבְּתְבּי בְּבְּבְיבְם הְּבְּבְּית הְיב

1 And it came to pass in the fourth year of king Darius, that the word of the LORD came unto Zechariah in the fourth day of the ninth month, even in Chislev; 2 When Bethel-sarezer, and Regem-melech and his men, had sent to entreat the favour of the LORD, 3 and to speak unto the priests of the house of the LORD of hosts, and to the prophets, saying: 'Should I weep in the fifth month, separating myself, as I have done these so many years?' {P} 4 Then came the word of the LORD of hosts unto me, saying: 5 'Speak unto all the people of the land, and to the priests, saying: When ye fasted and mourned in the fifth and in the seventh month, even these seventy years, did ye at all fast unto Me, even to Me? 6 And when ye eat, and when ye drink, are ye not they that eat, and they that drink? 7 Should ye not hearken to the words which the LORD hath proclaimed by the former prophets, when Jerusalem was inhabited and in prosperity, and the cities thereof round about her, and the South and the Lowland were inhabited?' {P} 8 And the word of the LORD came unto Zechariah, saying: 9 'Thus hath the LORD of hosts spoken, saying: Execute true judgment, and show mercy and compassion every man to his brother; 10 and oppress not the widow, nor the fatherless, the stranger, nor the poor; and let none of you devise evil against his brother in your heart. 11 But they refused to attend, and turned a stubborn shoulder, and stopped their ears, that they might not hear. 12Yea, they made their hearts as an adamant stone, lest they should hear the law, and the words which the LORD of hosts had sent by His spirit by the hand of the former prophets; therefore came there great wrath from the LORD of hosts. 13 And it came to pass that, as He called, and they would not hear; so they shall call, and I will not hear, said the LORD of hosts; 14 but I will scatter them with a whirlwind among all the nations whom they have not known. Thus the land was desolate after them, so that no man passed through nor returned; for they laid the pleasant land desolate.' {P}

זכריה פרק ח, יח-יט Zecharia 8:18-19

וַיְהִי דְּבַר הִי צְבָאוֹת אַלַי לֵאמֹר: כֹּה אָמַר הִי צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבַית יְהוּדָה לְשָׁשוֹן וּלְשִׁמְה וּלְמֹעַדִים טוֹבִים וָהָאֵמֵת וְהַשָּׁלוֹם אֵהַבוּ: פ

18 And the word of the LORD of hosts came unto me, saying: 19 'Thus saith the LORD of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall be to the house of Judah joy and gladness, and cheerful seasons; therefore love ye truth and peace.

תלמוד בבלי ראש השנה יח.-יח: (Talmud Rosh Hashana 18a-18b)

מתני' על ששה חַדְשִׁים הַשְּלוּחין
יוֹצְאִין: על נִיסָן כִּפְנֵי הַפָּסָח. על
אָב כִּפְנֵי הַתַעֲנִית, על אֱלוּל כִּפְנֵי ראש הַשָּנָה, על תִשְׁרֵי כִּפְנֵי הַתְּנָת הַמוֹעֲדוֹת, על כִּסְלֵיו כִּפְנֵי חֲטֹכָה, ועל אדר מפני הפורים. MISHNA In six months of the year the messengers go out^N from the court in Jerusalem to report throughout Eretz Yisrael and the Diaspora which day was established as the New Moon, the thirtieth or the thirty-first day since the previous New Moon. They go out in the month of Nisan, due to Passover, so that people will know on which day to celebrate it; in the month of Av, due to the fast of the Ninth of Av; in Elul, due to Rosh HaShana, which begins thirty days after the New Moon of Elul; in Tishrei, due to the need to establish the correct dates on which to celebrate the Festivals of Tishrei, i.e., Yom Kippur and Sukkot; in Kislev, due to Hanukkah; and in Adar, due to Purim.

וּכְשֶּהְיָה בֵּית הַמִּקְרָש קַיִּים - יוֹצְאִין אף על איַיר מִפּנִי פַסַח קַטַן. And when the Temple was standing, messengers would also go out in the month of Iyyar due to small Passover, Ni.e., second Pesah, which occurs on the fourteenth of Iyyar. This holiday allowed those who were ritually impure or on a distant journey on the fourteenth of Nisan, and therefore incapable of bringing the Paschal lamb at that time, to bring their Paschal lamb a month later.

GEMARA

דְאָמֵר רֵב חָנֶא בַּר בִיוְנָא אֵמֵר רַב׳ שְּמְעוֹן חֲסִידָא: מָאי דְּכַתִּיב: "כֹּה אָמֵר ה' צְבָאוֹת צוֹם הַרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִי וְצוֹם הַשְּבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשָשוֹן וּלְשְמְחָה"? קַרִי לְהוּ "צוֹם" וְקָרֵי לְהוּ "שְשוֹן וְשִּמְחָה". בּוְמֵן שֵיֵש שָלוֹם – יִהְיוּ לששוֹן וּלשמחה: אין שלום – צוֹם! As Rav Ḥana bar Bizna said^N that Rabbi Shimon Ḥasida said: What is the meaning of that which is written: "Thus said the Lord of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall become times of joy and gladness, and cheerful seasons, to the house of Judah" (Zechariah 8:19). It calls them days of "fast" and it calls them "times of joy and gladness." How so? When there is peace in the world, they will be times of joy and gladness, on which eulogies and fasting are forbidden; but when there is no peace, they are days of fasting. In a time when there is no peace, why are messengers not sent out also for the fourth and tenth months, so that people can know when to observe the fasts?

אַנוּר רַב פַּפָּא: הָכִי קָאָנִר: בִּוְמֵן שַׁיֵשׁ שָׁלוֹם – יִהְיוּ לְשָׁשוֹן וּלְשִׁמְחָה: וַשׁ שְׁמָד – צוֹם: אֵין שְׁטָד וְאֵין שָׁלוֹם. רָצו – מִתְעַנִּין, רָצו – אֵין מִתְעַנִּין. Rav Pappa said that this is what it is saying: When there is peace in the world and the Temple is standing, these days will be times of joy and gladness; when there is persecution^N and troubles for the Jewish people, they are days of fasting; and when there is no persecution but still no peace, neither particular troubles nor consolation for Israel, the *halakha* is as follows: If people wish, they fast, ^N and if they wish, they do not fast. Since there is no absolute obligation to fast, messengers are not sent out for these months. ^H

אָי הָכִי, תִּשְּׁעֶה בְּאָב נַמִיּ! אֲכֵּר רָב פַּפָּא: שָׁאנֵי תִּשְּׁעָה בְּאָב, הוֹאִיל וְהוּכְפְּלוּ בּוֹ צָרוֹת. דְּאָכֵּר כָּר: בְּתִשְּעָה בְּאָב חָרֵב הַבֵּיַת בָּרְאשוֹנֶה וּבַשְּנִיָּה, וְנִלְּכָרָה בֵּיתֶר, וְנַחְרְשָׁה העיר. The Gemara asks: If so, the Ninth of Av should also be like the other fast days, that sometimes it is observed and sometimes not, depending upon the wishes of the community at the time. Why does the mishna state that messengers go out for the month of Av? Rav Pappa said: The Ninth of Av is different, since the calamities that occurred on that day were multiplied. As the Master said: On the Ninth of Av the Temple was destroyed, both the first one and the second one; on this day the city of Beitar was captured; and on this day the city of Jerusalem was plowed over by the enemies of the Jewish people, as a sign that it would never be rebuilt. Consequently, the fast of the Ninth of Av is obligatory, and not optional like the other fasts. Messengers are consequently sent out so that people will know when to fast.

Mishnah, Taanit משנה תענית

פרק שני

משנה א

סֶדֶר הַּשְּׁנְיוֹת כֵּיצֵד? מוֹצִיאִין אֶת הַהַּכָּה לְּרְחוֹבָה שֶׁל צִיר וְנוֹתְנִין אֵפֶר מַקְלָּה עַל גַבֵּי הַהַּבָה וּבְרֹאשׁ שֵּׁל בִּית דִּין: וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן הַנָּשִׂיא וּבְרֹאשׁ אַב בִּית דִּין: וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נוֹתֵן בְּלָאשׁוֹ. הַזָּקוֹ שְׁבָּהֶן אוֹמֵר לְפְנִיהֶן דִּבְרֵי כִבּּוּשִׁין: אַחִינוּ. לֹא נָאֲמַר בְּאַנְשׁי נִינְוֹה .ניַרְא הָאֱ־לֹהִים אֶת שַׁקָּם וְאֶת מַצְעָנִיתָם", אֶלָּא (יונה ג. ו): ,וַיַּרְא הָאֱ־לֹהִים אֶת אֶת מַצְשִּׂיהָם, כִּי שָׁבוּ מְדַּרְכֶּם הָרָעָה": וּבַקּבָּלָה הוּא אוֹמֶר (יוֹאל ב. יג): ,וְקְרְעוֹ לְבַּרְכֶּם וְאֵל בְּגִּדִיכְם".

משנה ב׳

צָמְדוּ בְתְפַּלָּה. מוֹרִידִין לְּפְגֵי הַתַּבָה זָקַן וְרָגִילּ, וְיֶשׁ לּוֹ בָנִים וּבִיתוֹ רִיקָם, כְּדֵי שֶׁיְהָא לְבּוֹ שָׁלֶּם בַּתְּכַּלָּה. וְאוֹמֵר לְפְגִיהָם צָשְׁרִים וְאַרְבֵּע בְרָכוֹת: שְׁמוֹנָה צַשְׂרָה שֶׁבָּכֵל יוֹם, וּמוֹסִיף עַלִּיהָן עוֹד שָׁשׁ.